

Biserica, sinagoga Satanei și excomunicarea sfinților

Din capul locului facem precizarea că prin termenul *sfinți* nu ne referim la oameni desăvârșiți, la oameni care nu mai au nevoie de pocăință, la oameni care nu mai greșesc. Termenul îi desemnează pe cei care au declarat război firii pământești, păcatului și diavolului. Se referă la persoane care “au rupt-o cu păgânătatea și cu poftelile lumești” (Tit 2:12) și care doresc să trăiască așa cum a trăit Iisus (1 Ioan 2:6). Termenul nu se referă însă la cei care își asumă numele de *creștini* și chiar *pocăiți*, dar care se complac în păcate, apără apostazia din casele lor și din biserici, și adesea persecută pe cei care adresează îndemnuri la pocăință.

Persecutarea oamenilor credincioși. Dați afară din sinagogă.

Evrei 11:36-38 “Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul, chinuți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prizoniți, munciți, ei, de cari lumea nu era vrednică-au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.”

Ioan 16:2,3 “**Au să vă dea afară din sinagogi:** ba încă, va veni vremea când, oricine vă va ucide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu. Și se vor purta astfel cu voi, pentru că n'au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.”

Ioan 9:34 “„Tu ești născut cu totul în păcat”, i-au răspuns ei, „și vrei să ne înveți pe noi?” Și **l-au dat afară.**” [afară din sinagogă, nu doar afară din încăperea unde a fost judecat] “Într-o manieră aspră ei **l-au dat afară din sinagogă.** Oaia a fost dată afară din turmă pentru că a fost o marturie vie a puterii lui Hristos. Mulți ale căror nume au fost scrise în cartea vieții au fost dați afară din biserică. Lupi îmbrăcați în haine de oaie au fost gata să dea afară și să distrugă pe cineva care era îndreptățit la pășunea Domnului; dar Iisus, adevăratul Păstor, l-a căutat, și i-a dat un loc în turmă.” {ST December 4, 1893, par. 8}

În nici o perioadă a istoriei nu a fost tolerată prezența și activitatea oamenilor care au dorit să asculte de Dumnezeu. Moise era să fie omorât cu pietre de către adunarea evreilor dacă nu intervenea Dumnezeu direct, Ilie Tișbitul a fost excomunicat în vremea sa și căutat cu înverșunare de către Ahab și Izabela pentru a fi omorât, mulți dintre profeți au fost nu doar excomunicați ci și omorâți, chiar Domnul Hristos a fost și excomunicat și dat la moarte; de aceeași excomunicare au avut parte apostolii și mai târziu reformatorii din Europa. Biblia spune că „De altfel, toți ceie voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Iisus, vor fi prizoniți”. 2 Timotei 3:12 „Atunci de ce persecuția pare că a slăbit într-o mare măsură? Singurul motiv este că biserica s-a conformat cerințelor lumii și nu mai trezește nici o împotrivire. Religia care este la modă în zilele noastre nu are caracterul curat și sfânt pe care l-a avut credința creștină în zilele lui Hristos și ale apostolilor Săi. Datorită spiritului de **compromis cu păcatul**, din cauză că marile adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu sunt privite cu indiferență, pentru că este atât de **puțină evlavie** în biserică, creștinismul este în aparență atât de popular în lume. Să se producă o reînviere a credinței și puterii din prima biserică, și atunci **spiritul persecuției va fi reînviat, iar flăcările persecuției vor fi iarăși aprinse.**” TV 48

Curajul de a demasca erori, abuzuri, apostazie și de a înfrunța opoziția

De ce nu s-au temut oameni precum reformatorul Martin Luther de amenințarea cu excomunicarea de către biserică din care făcea parte?

În primul rând au avut convingerea că Biblia și Dumnezeu sunt de partea lor. „De un lucru sunt sigur: Cuvântul lui Dumnezeu este de partea mea, și nu a lor.” TV 142

În al doilea rând ei au înțeles că **definiția bisericii** nu este cea pe care Biserica Romano-Catolică o imprimase în mintea oamenilor. Amintim aici doar un scurt gând inspirat, după care vom analiza mai îndeaproape conceptul de biserică: “Romaniștii au stăruit în a aduce protestanților **acuzăția de erezie și de despărțire voită de adevărata biserică. Dar aceste acuzații li se aplică mai degrabă**

lor. Ei sunt aceia care **au părăsit steagul lui Hristos și s-au depărtat de „credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna”**. (Iuda 3) TV 51

„Când a primit bula papală, Luther a spus: „O disprețuiesc și o atac, deoarece este nelegiuită, falsă.... Însuși Isus Hristos este condamnat în ea...” ... Cu toate acestea, mandatul papal n-a rămas fără efect. Închisoarea, tortura și sabia erau armele capabile să impună ascultare. **Cei slabi și superstițioși tremurau înaintea decretului papei... Dar Luther era încă neînfricat.** Roma își aruncase asupra lui anatemele, iar lumea privea neîndoindu-se câtuși de puțin că el va pieri sau va fi obligat să se supună. Dar, cu toată puterea, el **a respins sentința de condamnare și a făcut cunoscută în public hotărârea lui de a se despărți pentru totdeauna de Roma.** În prezența unei mulțimi de studenți, doctori și cetățeni de toate categoriile, Luther a ars bula papală împreună cu toate legile canonice, decretul și alte scrieri care susțineau autoritatea papală.” TV 140-142

Biserica: definiție, autoritate

Ce este sau cine este Biserica?

Cuvântul **biserica** (gr. ἐκκλησία – ekklesia, compus din două particule *ek* și *kaleo*) înseamnă **cei chemați afară din ceva**. Noul Testament spune că suntem **chemați din întuneric la lumină** (1 Petru 2:9), suntem **chemați afară din Babilonul spiritual** (Apocalipsa 18:4).

Matei 18:20 “Acolo unde sunt **doi sau trei adunați în Numele Meu**, sunt și Eu în mijlocul lor.” Aceasta este Biserica, un grup, chiar foarte mic, de oameni care se adună în Numele lui Iisus. Dar ce înseamnă a fi **adunați în Numele lui Iisus?**

„Dumnezeu are o biserică. Ea nu este marea catedrală, nu este nici o organizație națională, nici diferitele denominațiuni; ea este compusă din oamenii care Îl iubesc pe Dumnezeu și păzesc poruncile Lui. “Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.” Acolo unde este prezent Hristos, chiar și în mijlocul a doar câțiva închinători umili, acolo este Biserica Lui, pentru că doar prezența Celui Prea Înalt și Sfânt poate constitui o biserică. **Acolo unde sunt doi sau trei care iubesc și păzesc poruncile lui Dumnezeu, Iisus prezidează, fie că ei se află într-un loc singuratic de pe pământ, în pustie, într-un oraș, sau între pereții unei închisori.** Slava lui Dumnezeu a străbătut prin pereții închisorii, inundând cu raze slăvite de lumină cerească cele mai întunecate închisori. Sfinții Săi pot suferi, dar suferința lor, ca și a apostolilor din vechime, va răspândi credința lor și va câștiga suflete la Hristos și va slăvi numele Său sfânt. Opoziția cea mai înverșunată a celor care urăsc standardul divin moral înalt al neprihănirii nu ar trebui și nu va putea să clatine sufletul hotărât care se încrede pe deplin în Dumnezeu.” {17MR 81.4} (MR=Manuscript Releases)

Această definiție a Bisericii trebuie reținută pentru că atunci când spunem că Biserica nu va eșua, citând pasaje inspirate, Biserica despre care se vorbește în acele pasaje este definită în pasajul de mai sus. Și într-adevăr Biserica definită astfel nu va cădea niciodată pentru că temelia ei este Hristos iar cei care o compun au biruit prin sângele Mielului. Acele citate nu se referă la un ambalaj fără conținut, nu se referă la structuri organizatorice care Îl trădează pe Dumnezeu și calcă adevărul în picioare, nu se referă la persecutori ai celor credincioși.

• Ce alte definiții ale bisericii mai avem în Biblie?

Efeseni 2:19-22 “Așa dar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți **împreună cetățeni cu sfinții**, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind **zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor**, piatra din capul unghiului fiind Iisus Hristos. În El toată clădirea, bine încheșată, crește ca să fie un **Templu sfânt în Domnul**. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un **lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.**”

1 Tim 3:15 – “Dar dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, **stâlpul și temelia adevărului.**” - când adevărul divin este abandonat și chiar atacat, preținșii credincioși încetează să mai facă parte din Biserică, se autoexclud.

Iuda 3 – “vă îndemn să luptați pentru **credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.**” - abandonarea sau îndepărtarea de la această credință dată sfinților, descalifică pe cei ce se numesc reprezentanți ai lui Dumnezeu.

1 Petru 2:5 “Și voi, ca niște **pietre vii**, sunteți zidiți ca să fiți o **casă duhovnicească**, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.”

1 Petru 2:9 “Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v'a **chemat din întunec la lumina Sa minunată.**”

Apoc 12:6 “Și femeia a fugit în pustie, într'un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șase zeci de zile.” - biserica din pustie

Apoc 12:17 „Și balaurul, mâniat pe femeie, s'a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Iisus Hristos.”

Alte **pasaje inspirate** care definesc conceptul de *biserică*:

“Aceasta era potrivit planului Evangheliei de a uni într-un corp pe toți credincioșii în Hristos, și Pavel avea grijă să aducă acest plan totdeauna la îndeplinire în lucrarea sa. Cei care în vreun loc erau conduși, prin lucrarea sa, să primească pe Hristos ca Mântuitor, erau la timpul convenit **organizați într-o biserică**. Chiar și atunci când credincioșii erau **puțini la număr**, el făcea acest lucru. În felul acesta, creștinii erau învățați să se ajute unul pe altul, amintindu-și făgăduința: „Căci acolo unde sunt **doi sau trei adunați în Numele Meu**, sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18, 20). FA 185

“Biserica este cetățuia lui Dumnezeu, cetatea Sa de scăpare, pe care o are într-o lume răzvrătită. Orice trădare a bisericii Sale înseamnă trădare față de El, care a răscumpărat omenirea cu sângele singurului Său Fiu. **De la început, sufletele credincioase au alcătuit biserica de pe pământ.** În fiecare veac, Domnul și-a avut **vegheți, care au dat o mărturie credincioasă generației în care au trăit.** Aceste santinele au dat solia de avertizare; și, atunci când au fost chemați să-și depună armura, alții le-au continuat lucrul. Dumnezeu i-a adus pe **acești martori** într-o legătură de legământ cu Sine, **unind astfel biserica de pe pământ cu biserica din ceruri.** El i-a trimis pe îngerii Săi să slujească bisericii Sale, și porțile iadului nu au fost în stare să biruie pe poporul Său”. {FA 11

“În timpul veacurilor de întuneric spiritual, biserica lui Dumnezeu a fost ca o cetate așezată pe un munte. Din veac în veac, în cursul generațiilor care au urmat unele după altele, **învățăturile curate ale Cerului au fost descoperite înăuntrul ei.** Slabă și cu defecte, după cum ar părea, biserica este singurul obiect asupra căruia Dumnezeu își îndreaptă atenția, într-un chip deosebit. Ea este locul descoperirii harului Său, în care găsește plăcere să dea pe față puterea Sa de a transforma inimi. Domnul Hristos întreabă: „Cu ce vom asemăna Împărăția lui Dumnezeu sau prin ce pildă o vom înfățișa?” (Marcu 4, 30). El nu poate folosi împărățiile lumii ca model. În societatea omenească, El nu a găsit nimic cu care să o asemene. Împărățiile pământești stăpânesc datorită puterii fizice; dar din Împărăția lui Hristos este dată la o parte orice armă omenească, orice mijloc de constrângere. Împărăția aceasta urmărește să înalțe și să înobileze omenirea. **Biserica lui Dumnezeu este locul trăirii unei vieți sfinte, pline de diferite daruri și înzestrată cu Spiritul Sfânt.** Membrii ei trebuie să-și găsească fericirea în fericirea acelor pe care îi ajută și îi binecuvântează.” FA 12

• Biserica lui Dumnezeu este un loc unde **păcatul este muștrat, nu tolerat sau promovat:** Evrei 12:16 “Vegheați să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca Esau...”

Matei 18:15-17 “Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și muștră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău. Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentruca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.”

1 Corinteni 5:1,11-13 “Din toate părțile se spune că între voi este curvie; și încă o curvie de acelea, cari nici chiar la păgâni nu se pomenesc; pînă acolo că unul din voi trăiește cu nevasta tatălui său... Ci v'am scris să n'aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcarcă își zice „frate”, totuș este curvar, sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau bețiv, sau răpareț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați. În adevăr, ce am eu să judec pe cei de afară? **Nu este datoria voastră să judecați pe cei dinăuntru?** Cît despre cei de afară, îi judecă Dumnezeu. **Dați afară dar din mijlocul vostru pe răul acela.**”

„**Mărturia clară și fără ocolișuri trebuie să lucreze în biserică sau blestemul lui Dumnezeu va rămâne asupra poporului tot atât de sigur cum a rămas asupra vechiului Israel din cauza păcatelor sale. Dumnezeu își trage la răspundere poporul, ca întreg, pentru păcatele care există în indivizii din mijlocul lui.** Dacă aceia care conduc biserica neglijează să caute cu stăruință păcatele care aduc neplăcerea lui Dumnezeu asupra acesteia, ei devin răspunzători pentru aceste păcate. Însă a ne ocupa de mintea oamenilor este lucrarea cea mai frumoasă în care s-a angajat vreodată cineva. Nu toți sunt potriviți să-i corecteze pe cei greșiți. Nu au toți înțelepciunea de a lucra cu dreptate și de a iubi îndurarea în același timp.” 3T 269

- **Grâu, neghină și... spini**

“Domnul Hristos a arătat foarte lămurit faptul că **aceia care stăruiesc pe față în păcat trebuie să fie îndepărtați din Biserică [acestia sunt “spini”, pt că ei au puterea de a îneca creșterea grâului - Mt 13:7]**, dar El nu ne-a încredințat nouă lucrarea de a **judeca motivele și caracterul** [pe cei pe care noi presupunem că ar fi neghină]. El cunoaște prea bine firea noastră pentru a ne încredința această lucrare. Dacă am încerca să smulgem din Biserică pe aceia care **presupunem** [nu sunt dovezi clare] că sunt numai cu numele creștini, cu siguranță că vom face greșeli. Nu arareori se întâmplă ca noi să nu mai vedem nici o nădejde de îndreptare tocmai la aceia pe care Domnul Hristos îi atrage la Sine. Dacă am proceda cu aceste suflete potrivit cu judecata noastră nedesăvârșită, atunci le-am spulbera poate și ultima speranță. Mulți dintre cei care gândesc despre ei că sunt creștini, la ziua cea mare vor fi găsiți lipsă. Mulți, însă, vor fi în ceruri, despre care vecinii lor gândeau că niciodată nu vor ajunge acolo. Omul judecă după ceea ce izbește privirea, dar Dumnezeu judecă inima. Neghina și grâul vor crește împreună până la seceriș; iar secerișul este încheierea timpului de har.

Cuvintele Mântuitorului mai cuprind și o altă învățătură și anume, lecția minunată a îndelungii răbdări și a iubirii plină de bunătate. După cum **neghina** își are rădăcinile întreșute cu ale grâului, tot așa frații cei falși din Biserică pot fi foarte strâns legați cu adevărații ucenici ai Domnului. **Adevăratul caracter al acestor pretinși credincioși nu este încă pe deplin dat pe față.** Dacă unii ca aceștia ar fi îndepărtați din Biserică, alții, care ar fi putut să rămână statornici, s-ar putea zdruncina și ei.” PDH 71-72

Neghina a fost foarte bine personificată prin Iuda, ucenicul care L-a vândut pe Domnul Iisus. Nimeni dintre ceilalți ucenici nu a bănuțit că acesta este un hoț și un trădător. Iuda nu făcea păcate publice, prin care să trezească suspiciunea celorlalți. Reușea să-și ascundă adevăratul caracter și faptele greșite. Când se dă pe față apostazie, acolo nu mai este vorba de **neghină**, care seamănă bine cu grâul, ci de **spini** care, dacă nu sunt îndepărtați sau dacă nu ne îndepărtăm noi de ei (în cazul în care sunt apărați de ierarhia bisericească) atunci și viața spirituală a noastră și a copiilor noștri va fi influențată spre rău.

Mai jos puteți vedea un exemplu relevant din Anglia în care vă puteți întreba dacă avem de-a face cu **neghină** sau cu **spini**:

<https://www.youtube.com/watch?v=AHqVwhI34ZQ>

Un alt exemplu, de data aceasta la scară mai mare, a fost congresul tinerilor AZS, desfășurat în 2013 la Novi Sad. Conducerea a două Diviziuni europene și-au dat mâna pentru realizarea unei desfășurări de apostazie care ar trebui să ne umple de rușine și să ridice oameni credincioși asemenea lui Fineas, asemenea fiilor lui Levi, asemenea lui Ilie și Ioan Botezătorul, care să spună "Destul! S-a mers prea departe! Să ne întoarcem la Dumnezeul adevărat și să nu mai slujim

baalilor!"

https://www.youtube.com/watch?v=z_WHSKbalfQ

Autoritatea bisericii

Mat 18:18 “Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ, va fi legat în Cer; și orice veți deslega pe pământ, va fi deslegat în Cer.” (“Truly I say to you, Whatever you bind on the earth will be, **having been bound** in Heaven. And whatever you loose on the earth will be, **having been loosed** in Heaven.” LITV – Literal Translation of the Holy Bible – în limba română ar suna corect așa: “Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ, **va fi fost legat în Cer**; și orice veți deslega pe pământ, **va fi fost deslegat în Cer**.”)

Așa cum se poate observa în traducerea literală a Bibliei, există o mică diferență față de traducerea în limba română, diferență care schimbă pe deplin înțelesul textului. Acest pasaj biblic a fost folosit de bisericile tradiționale (catolică, ortodoxă etc) pentru a sublinia autoritatea eclesiastică absolută a preoților și structurii bisericești. Domnul Hristos nu vorbește însă despre acest lucru în text.

Conducătorii bisericii de pe pământ sunt chemați să înțeleagă mai întâi ce anume este legat și dezlegat în Cer, pentru ca apoi să lege și să dezlege pe pământ, adică să înțeleagă cum privește Dumnezeu o anumită problemă și să ia hotărâri în armonie cu voia lui Dumnezeu. Atunci când nu se întâmplă acest lucru, conducătorii religioși de pe pământ și-au pierdut autoritatea, iar hotărârile lor nefiind o reflectare a hotărârilor din Cer, nu sunt valabile.

Autoritatea liderilor religioși nu este una absolută și necondiționată. Biblia încurajează oamenii să verifice totdeauna dacă liderii îi conduc pe calea cea bună. A asculta și urma orbește pe lideri nu este recomandat de Biblie. Petru de exemplu a fost muștrat de Pavel în public (pentru că era vorba de o greșeală publică), iar Petru nu s-a simțit ofensat, nici nu a cerut ca Pavel să fie excomunicat pentru îndrazneala de a-l muștra. (Galateni 2:11-14 descrie acest incident).

Credincioșii din Berea au socotit că e de datoria lor să verifice dacă ceea ce Pavel le predica era în armonie cu Biblia (Fapte 17:10,11). Nici o învățătură nu trebuie acceptată, indiferent de reputația și slujba pe care o are un predicator, dacă această învățătură nu are suport biblic.

Apoc. 2:2 “Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că **ai pus la încercare pe cei ce zic că sînt apostoli** și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.” Biserica primară era apreciată de către Dumnezeu pentru faptul că testa pe toți învățătorii.

Ascultarea de conducători trebuie să se facă “în Domnul”, adică atâta timp cât aceștia se supun la rândul lor autorității divine. (1 Petru 5:1-3)

Nicăieri în Biblie nu este recomandată ascultarea necondiționată de oameni, oricât de înaltă ar fi poziția lor. Un exemplu interesant este cel al slujitorilor lui Saul care refuză să asculte porunca împăratului de a ucide pe preoți, o poruncă nedreaptă, abuzivă. (1 Samuel 22:16-18). Nu știm care au fost consecințele pentru acei slujitori, dar curajul lor moral este unul excepțional și vrednic de urmat de către creștinii de astăzi.

Autoritatea Conferinței Generale

În Manualul Comunității este citat doar un pasaj care subliniază autoritatea incontestabilă a Conferinței Generale.

“Adesea, am fost instruită de Domnul că judecata nici unui om n-ar trebui să fie supusă judecății nici unui alt om. Niciodată n-ar trebui ca mintea unui om sau mintea unor oameni să fie socotită ca îndestulătoare în înțelepciune și putere, ca să controleze lucrarea și să spună ce planuri să fie urmate. Dar când, într-o Conferință Generală, judecata fraților adunați din toate părțile câmpului este exercitată, independența particulară și judecata personală nu trebuie să fie menținută cu încăpățănare, ci supusă. Niciodată nu ar trebui ca un lucrător să considere ca o virtute păstrarea stăruitoare a poziției sale de independență, contrariu deciziei organizației generale.” 9T 260 Mulți citează acele rânduri ca pe un cec în alb oferit conducerii bisericii. Puteți lectura mai jos și

alte pasaje inspirate care spun **contrariul**. Cum se împacă cele două poziții diferite? Dumnezeu nu a acordat niciodată autoritate definitivă și absolută vreunei ierarhii bisericești pământești, indiferent de faptele lor și relația lor cu Dumnezeu. **Autoritatea oamenilor derivă din Cuvânt. Atunci când Biblia și principiile ei sunt ignorate, orice ierarhie bisericească își pierde autoritatea. Nu suntem chemați să urmăm orbește un “așa zice biserica” (fie ea și Conferința Generală), atunci când vine în contradicție cu un “așa zice Domnul”.**

Cităm în întregime una dintre scrisorile trimise de EW în timp ce era în Australia:

“Conducătorii bisericii să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu

Celor din America ce presupun că vocea Conferinței Generale este vocea lui Dumnezeu, le spun să devină mai întâi una cu Dumnezeu înainte de a-și exprima opiniile. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie atât trăit cât și predicat. Trebuie să fie adus în fiecare parte a lucrării creștine realizate în această lume. Oamenii pe care Dumnezeu i-a ales să facă lucrarea Lui trebuie să se golească de eul lor. Iisus să fie lăsat să intre. Deschideți ușa inimii pentru Oaspetele ceresc. La nici un om să nu privim de parcă ar fi Dumnezeu. Când cei care se apropie de Dumnezeu în slujire sunt consacrați, curățiți și purificați, apropiindu-se tot mai mult de bunăvoința divină, atunci ei pot pretinde că sunt trimiși de Dumnezeu și trebuie respectați.

Ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu va conduce la o stare de lucruri mult mai diferită decât cea existentă. Vor fi înlăturate poftă firești și lăcomia după câștig. Faptul că acest păcat a existat nu poate fi demonstrat mai bine decât prin faptul că au înșfăcat salarii mari chiar cei care au pretins că acționează în locul lui Hristos, pretinzând a fi un popor deosebit, zelos pentru fapte bune.

Dumnezeu este nemulțumit că lucrarea Sa nu înaintează în teritorii noi.”—Letter 187, 1899.

(Written to S. N. Haskell, from “Sunnyside,” Cooranbong, N. S. W., November 16, 1899.) 13MR 291

O a doua scrisoare, la fel de interesantă, descrie probleme grave la nivelul cel mai înalt al bisericii, în urmă cu mai bine de o sută de ani:

“Sfaturi rele urmate la Review and Herald și de către Conferința Generală

(scris pe 12 oct 1895, la Granville, NSW.)

Mustrările care au venit pentru oameni ce s-au îndepărtat de Dumnezeu și au pășit pe cărări greșite, nu au venit pentru ceva ce s-a întâmplat brusc. Dumnezeu nu a putut aproba lucrarea marelui înșelător asupra minții oamenilor și metodele lor omenești. Oamenii care sunt conduși de Duhul Sfânt, care sunt familiarizați cu principiile legii lui Dumnezeu, nu se puteau angaja în așa ceva dacă ar fi privit la Dumnezeu și s-ar fi încrezut în El. Dar bărbați, bărbați firești, au avut încăpățânarea de a duce la îndeplinire propriile planuri, de parcă Dumnezeu i-ar fi autorizat să procedeze așa.

Oamenii au lucrat pe baza unor principii pe care Dumnezeu le condamnă, nu le acceptă, și despre care în ziua judecății va spune “Cine ți-a încredințat această lucrare?”

Trăsăturile naturale ale inimii omenești se luptă întotdeauna cu Duhul. Omul vechi, care nu e mort, învie și are puterea să facă rele care vor duce la ruina altor suflete. Omul a clădit lucruri pe care cândva le-a distrus. A permis eului să crească și lui Hristos să descrească. Își înalță plănuirea ca fiind foarte pricepută, iar Hristos este neglijat în ce privește sfătuirea.

Acești oameni au avut lumina; au avut avertizări și mesaje de la Dumnezeu. Am fost adesea trezită la ora 12 sau 1 noaptea și m-am simțit îndemnată de Duhul lui Dumnezeu să vă scriu, dar voi ați primit un alt sfat, cel al oamenilor, și ați ignorat sfatul lui Dumnezeu, căci altfel nu ați fi ajuns aici. Sfaturi rele au fost înălțate și prețuite. De ce ați făcut asta? S-au cheltuit mulți bani în ridicarea de clădiri care să ofere impresia că oamenii care conduc această instituție sunt oameni de afaceri de ținută înaltă. Ați ascultat de hotărârile lor, ați vrut ca aceste clădiri să fie după cum v-au sfătuit ei, iar Hristos a fost micșorat, în timp ce oamenii care lucrează împotriva planurilor lui Dumnezeu au crescut.

Nu am putut să încredințez lumina pe care Dumnezeu mi-a dat-o editurii de la Battle Creek. N-aș îndrăzni să fac asta. În ce privește comitetul existent, sub prezenta administrație, cu oamenii care

conduc acum, nu le-aș încredința publicarea cărților cu lumina primită de la Dumnezeu, până când editura are oameni cu abilități consacrate și înțelepciune. **În ce privește vocea Conferinței Generale, nu există nici o voce de la Dumnezeu prin acel corp care să fie vrednică de încredere.**

Nu trebuie să depindem de nimeni. Totul este deviat în canale egoiste. Conferința nu rezolvă situația prin preluarea publicațiilor de la Review and Herald, pentru că aceleași metode, aceleași planuri egoiste, aceleași idei și planuri au rămas. Suficientă hoție și necinste au fost practicate în afară și acum se răspândește și la nivelul Conferinței Generale această lepră a vicleniei și dublului standard și privarea oamenilor de drepturile lor. Nu am cuvinte suficient de puternice pentru a descrie situația care a continuat să existe, în ciuda tuturor avertizărilor și mesajelor date de Dumnezeu. Când Cuvântul Domnului este prețuit mai mult decât cuvintele oamenilor care au dovedit că nu au o legătură vie cu Dumnezeu, atunci voia Domnului și a mea se vor împlini.

O, mă doare inima când văd nelegiuirea ajungând în locuri înalte! Lucrarea minților care sunt inspirate de Satana a ajuns într-o sferă înaltă. Oamenii au dat ascultare sugestiilor lui Satana și nu știu din ce izvor vine priceperea lor. Ei nu știu că e din părțile de jos și nu se opresc până când nu văd că anumiți oameni care au luat locul lui Dumnezeu au control deplin. Principiul pe baza căruia s-a lucrat a fost cel de a controla sau de a zdrobi tot ceea ce nu poate fi controlat. A existat un spirit de opoziție a inimii față de adevărul evangheliei. O, ce încăpățănare poate da pe față inima omului! Am stat aproape trei ani la Battle Creek. Puterea lui Dumnezeu s-a manifestat. Dovadă peste dovadă s-a strâns și în diferite momente am sperat că se va face o lucrare deplină.”—Manuscript 57, 1895. 17MR 177-179

Un an mai târziu, au fost scrise rândurile de mai jos:

“Bărbații care au fost legați cu cea mai mare răspundere pe acest pământ au mârjit și corupt lucrarea lui Dumnezeu. Instrumente pe care El le dorește folosite spre înaintarea cauzei Sale au fost întrebuințate pentru a promova lucruri nelegiuite, care sunt în opoziție directă cu lucrarea pe care Dumnezeu a rânduit-o ca fiind a Sa. Dumnezeu a fost ignorat de oameni care au luat hotărâri cu privire la lucrarea Sa, și aceasta a fost afectată. Oamenii au fost hotărâți să-și pună amprenta priceperii lor omenești asupra lucrării lui Dumnezeu. Au refuzat să fie cizelați de către Duhul Sfânt, și au introdus propria pricepere și propriile planuri.

Rezultatul s-a văzut în mai multe feluri. Caracterul sacru al cauzei lui Dumnezeu nu mai este conștientizat la centrul lucrării. **Vocea de la Battle Creek, care a fost socotită o autoritate în ce privește modul în care lucrarea trebuie făcută, nu mai este vocea lui Dumnezeu;** dar a cui voce este? De unde vine ea, și de unde este puterea ei vitală? Această stare de lucruri este menținută de oameni care s-au deconectat de lucrare cu mult timp în urmă. Acești oameni nu se sfiesc să citeze Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind autoritatea lor, dar dumnezeul care îi conduce este un dumnezeu fals”. - Letter 4, 1896 , 17MR 185

După alți cinci ani (1901) întâlnim o descriere similară:

“Unde s-au dus banii strânși pentru câmpul din Sud? [în discuție era câmpul sudic din SUA] De cât timp s-au strans banii? Colecta s-a făcut în urmă cu cinci ani, dar nu știu unde s-au dus banii, iar dacă cineva dintre cei prezenți știe, aș vrea să îmi spună. Cei care au păstrat banii care s-au strâns pentru câmpul din Sud în urma apelului pe care l-am făcut sunt responsabili în fața lui Dumnezeu, pentru că El m-a condus să fac acel apel...”

Folosirea de principii greșite a condus cauza lui Dumnezeu în starea jalnică actuală. Oamenii și-au pierdut încrederea în cei care conduc lucrarea.

Totuși **auzim că vocea Conferinței este vocea lui Dumnezeu. Ori de câte ori auzeam asta, mă gândeam că e aproape o blasfemie. Vocea Conferinței ar trebui să fie vocea lui Dumnezeu, dar nu este,** pentru că unii care sunt legați de aceasta nu sunt oameni ai credinței și rugăciunii, nu sunt oameni ai principiilor înalte. Nu există o căutare a lui Dumnezeu cu toată inima, nu există o conștientizare a responsabilității teribile care zace asupra celor din această instituție de a modela și îndruma mințile după asemănarea divină.” Ms 37, 1901, 2SAT 159

Observați cum pana inspirată nu a oferit cecuri în alb autorității bisericești. Orice instituție și orice lucrare trebuie să fie testată în lumina Cuvântului, în ce măsură se dă ascultare principiilor divine.

Papa Grigore al VII-lea: **“biserica n-a greșit niciodată, nici nu va putea greși vreodată. Dar această afirmație nu era însoțită de dovezile din Scriptură.”** TV 53

E util să ne aducem aminte de începuturile protestantismului în Europa și care a fost temelia pe care s-a clădit:

„Principiile cuprinse în acest protest celebru [de la Speier, Germania]... constituie însăși **esența protestantismului**. Acest protest se împotrivesc celor **două mari abuzuri ale omului în materie de credință**; primul este **amestecul puterii lumesti**, iar al doilea este **autoritatea arbitrară a bisericii**. În locul acestor abuzuri, protestantismul așează **puterea conștiinței mai presus de autoritatea lumească**, iar **autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu mai presus de biserica vizibilă.**” TV 203

“Sinagoga Satanei”, gașcă sau biserică?

Daca înlocuim în versetele de mai jos cuvântul *iudeu* cu *adventist de ziua a șaptea*, iar expresia *tăiere împrejur* cu *botez* vom avea o aplicație cel puțin interesantă pentru zilele noastre. Aplicația nu este forțată. Iudeii (evreii) erau și ei adventiști de ziua a șaptea în secolul întâi. **Țineau sâmbăta** ca zi de odihnă și erau și ei **așteptători** ai lui Mesia.

Apoc 2:9 **“Știu necazul tău și sărăcia ta (dar ești bogat), și batjocurile, din partea celor ce **zic că sunt Iudei și nu sunt, ci sunt o sinagogă a Satanei.**”**

Apoc 3:9 **“Iată că îți dau din ceice **sunt în sinagoga Satanei, cari zic că sunt Iudei și nu sunt, ci mint**; iată că îi voi face să vină să se închine la picioarele tale, și să știe că te-am iubit.”**

Romani 2: 21-29 **“Tu deci, care înveți pe alții, pe tine însuși nu te înveți? Tu, care propovăduiești: „Să nu furi,” furi? Tu care zici: „Să nu preacurvești,” preacurvești? Tu, căruia ți-e scîrbă de idoli, le jăfuiesti templele? Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi? Căci „din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri”, după cum este scris. Tăierea împrejur, negreșit, este de folos, dacă împlinești Legea; dar **dacă tu calci Legea, tăierea ta împrejur ajunge netăiere împrejur**. Dacă deci, cel netăiat împrejur păzește poruncile Legii, netăierea lui împrejur nu i se va socoti ea ca o tăiere împrejur? **Cel netăiat împrejur din naștere, care împlinește Legea, nu te va osîndi el pe tine, care o calci, măcar că ai slova Legii și tăierea împrejur?** Iudeu nu este acela care se arată pe dinafară că este Iudeu; și tăiere împrejur nu este aceea care este pe dinafară, în carne. Ci Iudeu este acela care este Iudeu înlăuntru; și tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în slovă; un astfel de Iudeu își scoate lauda nu de la oameni, ci de la Dumnezeu.”**

Care sunt semnele că o biserică locală a devenit o sinagogă a Satanei?

-îndepărtarea de la învățătura curată

-păcatul nu mai este muștrat, ci tolerat, chiar promovat de la amvoane și prin exemplul conducătorilor locali

-marginalizarea, izolarea și persecutarea celor care predică lucruri sănătoase și muștră păcatul.

Consecințele sunt devastatoare pentru cei care fac primii pași spre a-L cunoaște pe Dumnezeu

pentru că ei vor copia exemplul celor din “sinagogă”, gândind că ei au mai multă experiență în cele sfinte (Matei 23:15).

Ce ar trebui făcut când vezi că lucrurile merg într-o direcție greșită într-o biserică locală?

-După o atentă consacrare personală (scoțând mai întâi bârnele din ochii noștri), trebuie contactați liderii bisericii locale și trebuie împărtășite temerile pe care le avem. E nevoie să prezentăm un clar

“stă scris” pentru temerile pe care le avem. Nu ne putem baza doar pe emoții și impresii personale. Scenariul ideal este cel în care liderii vor demara programe de educare a comunității pentru îndepărtarea relelor existente. Trebuie făcut tot ce ne stă în putință pentru a ajuta comunitatea. Fuga de responsabilitate și abandonarea comunității nu este o soluție. Doar dacă orice încercare a noastră întâmpină respingere, ostilitate și lucrurile în loc să se îmbunătățească se înrăutățesc, abia atunci, ca ultimă soluție, pentru binele familiei (asta pentru că adesea copiii vor fi serios afectați de apostazia dintr-o biserică), pentru slava lui Dumnezeu și binele acelei comunități, va trebui să părăsim acea adunare locală (care practic este o biserică dizidentă, respingând principiile biblice și refuzând orice reformă). Acesta va fi în sine un apel la pocăință adresat tuturor. Unde apelul la reformă este respins, va urma inevitabil marginalizarea și persecutarea celor care au făcut apelul la reformă.

-Caută o altă biserică unde familia ta va putea participa la închinare, fără a fi tulburată de ceea ce se petrece acolo și unde vei putea invita și oaspeți. Dacă nu găsești o asemenea biserică în apropiere, fă din casa ta un loc de rugăciune. Dacă sunt 2-3 familii care se adună împreună, se poate închiria un spațiu unde pot invita și alte persoane să se închine împreună cu ei. Nu uitați de unde ați plecat: ar fi păcat ca și noua grupă să devină o altă sinagogă a Satanei. E nevoie de rugăciune, curățirea permanentă a vieții personale, veghere și luptă pentru a păstra un standard înalt în mijlocul celor ce se închină. Informați Conferința cu privire la inițiativa de a înființa o nouă grupă și motivele care au condus la aceasta. În mod normal Conferința trebuie să apere pe cei ce rămân credincioși lui Dumnezeu. Dacă nu se întâmplă lucrul acesta, se autodescalifică și își pierde menirea de a exista.

Imperativul de a ne depărta de nelegiuire și de cei ce se complac în apostazie:

Atunci când orice chemare la reformă este întâmpinată cu dispreț și respingere, cei credincioși nu se mai pot închina împreună cu cei care își bat joc de Dumnezeu prin apostazia pe care o apără în mijlocul lor.

Exod 23:2 “Să nu te iei după mulțime ca să faci rău”.

Exod 32:25-29 “ Moise a văzut că poporul era fără frâu, căci Aaron îl făcuse să fie fără frâu, spre batjocura vrăjmașilor săi; s'a așezat la ușa taberii, și a zis: „Cine este pentru Domnul, să vină la mine!” Și toți copiii lui Levi s'au strâns la el. El le-a zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Fiecare din voi să se încingă cu sabia; mergeți și străbateți tabăra dela o poartă la alta, și fiecare să omoare pe fratele, pe prietenul și pe ruda sa.” Copiii lui Levi au făcut după porunca lui Moise; și aproape trei mii de oameni au pierit în ziua aceea din popor. Moise a zis: „Predați-vă azi în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului și fratelui vostru, pentru ca binecuvântarea Lui să vină astăzi peste voi!”

Exod 33:7 “Moise a luat cortul lui și l-a întins afară din tabără, la o depărtare oarecare; l-a numit cortul întâlnirii. Și toți ceice întrebau pe Domnul, se duceau la cortul întâlnirii, care era afară din tabără.”

Numeri 16:26,34 “ A vorbit adunării, și a zis: „Depărtați-vă de corturile acestor oameni răi, și nu vă atingeți de nimic din ce este al lor, ca să nu pieriți odată cu pedepsirea lor pentru toate păcatele lor.”... Tot Israelul, care era în jurul lor, când au țipat ei, a fugit; căci ziceau: „Să fugim ca să nu ne înghită pământul!””

Osea 4:17 “Efraim s'a lipit de idoli: lasă-l în pace!”

1 Cor 5:11 “Ci v'am scris să n'aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate”, totuș este curvar, sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau bețiv, sau răpareț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați.”

2 Tim 2:19 “Totuș temelia tare a lui Dumnezeu stă nezugduită, având pecetea aceasta: „Domnul cunoaște pe ceice sunt ai Lui”; și: „**Oricine rostește Numele Domnului, să se depărteze de fărădelege!**””

2 Tim 3:1,2,5 “Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțămitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; **având doar o formă**

de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”

Tit 2:11,12 “Căci **harul lui Dumnezeu**, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat, și **ne învață s'o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești**, și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie.”

2 Ioan 10,11 “Dacă vine cineva la voi, și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă, și să nu-i ziceți: „Bun venit!” Căci cine-i zice: „Bun venit!” se face părtaș faptelor lui rele.”

“Bisericile care pretind a crede adevărul, care apără legea lui Dumnezeu, să țină această lege și să se depărteze de nelegiuire. Membrii bisericii să se împotrivescă ispitei de a face rele și de a se complăce în păcat. Biserica să înceapă lucrarea de purificare înaintea lui Dumnezeu prin pocăință, umilință, cercetare profundă a inimii, pentru că suntem în ziua antitipică a ispășirii – ceas solemn ce are consecințe veșnice.” 12MR 320

Despărțirea de Biserică sau despărțirea de biserici dizidente?

Ce este o biserică dizidentă? Cine este un dizident?

1 Petru 1:22 “Deci, ca unii cari, **prin ascultarea de adevăr, v'ați curățit sufletele prin Duhul**, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima;”

Neascultarea, trăirea în răzvrătire față de ceea ce spune Dumnezeu nu poate duce la sfințire, formarea caracterului după modelul divin. Refuzul reformei (urmat de persecutarea celor care fac apelul la reformă) face din preinșii credincioși **persoane dizidente și biserici dizidente**. Numărul mare al celor care refuză reforma nu este un argument. Ei pot avea puterea de a da afară din sinagogă (Ioan 16:2; 9:22) pe cei credincioși, dar asta nu înseamnă că ei sunt Biserica (în sensul cel mai înalt al cuvântului). În fapt, ei **s-au autoexclus din Biserică prin neascultare și răzvrătire** (chiar dacă numele lor încă sunt prezente în registrele pământești, pe care le au sub control), au ajuns să fie o sinagogă a Satanei, dând pe față spiritul său de împotrivire față de legea lui Dumnezeu și împotrivire față de reformă.

Excluderea din Biserică - Matei 18:18 - biserica vizibilă poate lega sau dezlega doar ceea ce a fost deja legat sau dezlegat în Cer! “Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice veți deslega pe pământ, va fi deslegat în cer.” (“Truly I say to you, Whatever you bind on the earth will be, having been bound in Heaven. And whatever you loose on the earth will be, having been loosed in Heaven.” LITV – Literal Translation of the Holy Bible – **în limba română ar suna corect așa**: “Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ, **va fi fost legat în Cer**; și orice veți deslega pe pământ, **va fi fost dezlegat în Cer**.”)

Lecții din istorie

“După o luptă lungă și aprigă, **cei credincioși, puțini la număr, s-au hotărât să rupă orice legătură cu biserica apostată, dacă ea refuza și mai departe să se elibereze de rătăcire și idolatrie**. Ei au văzut că despărțirea era o necesitate absolută, dacă doreau să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu. **Nu și-au permis să tolereze rătăcirii fatale pentru sufletul lor și să dea un exemplu care ar primejdiu credința copiilor și a copiilor copiilor lor**. Pentru a asigura unitatea și pacea, erau gata să facă orice concesie care corespundea cu ascultarea de Dumnezeu; dar simțeau că **însăși pacea ar fi fost prea scump câștigată cu jertfirea principiilor**. Dacă unitatea se putea asigura numai prin **compromiterea adevărului și a neprihănirii, atunci preferau să rămână despărțiți, chiar și în război**.” TV 45

“Romaniștii au stăruit în a aduce protestanților **acuzăția de erezie și de despărțire voită de adevărata biserică**. Dar aceste **acuzății li se aplică mai degrabă lor**. Ei sunt aceia care au **părăsit steagul lui Hristos** și s-au depărtat de „credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna”. (Iuda 3) TV 51

- **Pretenția falsă de a fi adventist de ziua a șaptea și pericolul de a ajunge asemenea**

Babilonului spiritual. Pericolul de a fi lepădați de Dumnezeu.

Apocalipsa 3:16 “Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, **am să te vărs din gura Mea.**”
Ieremia 23:33 “„Dacă poporul acesta, sau un prooroc, sau un preot te va întreba: „**Care este amenințarea Domnului?**” să le spui care este această amenințare: „**Vă voi lepăda, zice Domnul.**””

Poporul evreu din primul secol, asemeni Israelului spiritual de astăzi, își găsea plăcerea în a cita pasaje biblice precum cele de mai jos, unde era făgăduită binecuvântarea divină, uitând însă că toate aceste făgăduințe erau **condiționate!** Ca și evreii din vechime, ne plac făgăduințele de Anul Nou, dar nu vrem să auzim de lista mai lungă cu blesteme (Deut. 28:15-68) care se împlinesc în cazul celor care se răzvrătesc față de cerințele divine.

Ieremia 17:25 “atunci pe porțile acestei cetăți vor intra împărați și voievozi, cari vor șede pe scaunul de domnie al lui David; ei vor veni în cară și călări pe cai, ei și voievozii lor, oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului, și **cetatea aceasta va fi locuită în veci.**”

Isaia 33:20 “Privește Sionul, cetatea sărbătorilor noastre! Ochii tăi vor vedea Ierusalimul, ca locuință liniștită, ca un cort, care nu va mai fi mutat, ai cărui țărșuși nu vor mai fi scoși **niciodată**, și ale cărui funii nu vor mai fi deslegate.”

Ezechiel 37:28 “Și neamurile vor ști că Eu sînt Domnul, care sfințește pe Israel, cînd **Locașul Meu cel sfînt va fi pentru totdeauna în mijlocul lor.**”

Cu pasaje asemănătoare, din Spiritul Profetic, încearcă să-și liniștească conștiința și se mîngâie și poporul lui Dumnezeu de astăzi, crezând că oricât de jos ar coborî în mocirla păcatului, Domnul nu va face nici bine, nici rău, **ignorând avertizări** precum cele de mai jos:

“Ierusalimul a fost lepădat de Dumnezeu din cauza păcatelor sale. A căzut de la o poziție înaltă pe care Tirul și Sidonul n-au atins-o niciodată. Atunci cînd un înger cade, el devine demon. Adîncimea ruinei noastre este măsurată în funcție de amploarea luminii pe care am avut-o de la Dumnezeu în bunătatea și mila Sa. O, ce privilegii ne sunt oferite ca popor! Iar **daca Dumnezeu nu a cruțat pe poporul Său pe care-L iubea, pentru că au refuzat sa umble în lumină, cum poate cruța pe poporul pe care l-a binecuvîntat cu lumina Cerului oferindu-le cel mai măreț adevăr încredințat vreodată muritorilor pentru a-l trasmite lumii?”** 12MR 319

“Viața noastră trebuie să fie una de slujire a lui Dumnezeu cu sîrguință și multă grijă. Cei care nu simt nici o obligație reală de a reprezenta adevărul prin viața și caracterul lor, care nu dau mărturie cu privire la puterea harului lui Hristos prin reforma pe care acesta o produce, dau greș în a înălța legea lui Dumnezeu în fața celor a căror caractere demonstrează invaliditatea legii prin principiile lor greșite.

Poporul cu adevărat păzitor al poruncilor lui Dumnezeu arată lumii un caracter de o integritate fără pată, dă mărturie prin faptele lui că legea lui Dumnezeu este desăvârșită, schimbând viața. În felul acesta Domnul Iisus, Fiul lui Dumnezeu, prin ascultarea Sa de legea lui Dumnezeu, a înălțat și a cinstit legea. **În mod clar Dumnezeu va condamna pe orice membru al oricărei biserici care pretinde a fi adventist de ziua a șaptea, dar care nu-L slujește pe El, ci prin mândrie, egoism și spirit lumesc arată că adevărul de origine divină nu a produs o reformare în caracterul său.**” 19MR 175 comparați mesajul acesta cu cele scrise în Apoc 2:2,9

“Vor da ascultare bisericile mesajului către Laodicea? Se vor pocăi sau vor continua în păcate, fără a ține seama de faptul că mesajul cel mai solemn al adevărului – a treia solie îngerească – este proclamat lumii? Aceasta este ultima solie de har, ultima avertizare pentru o lume căzută. **Dacă biserica lui Dumnezeu devine căldicea, ea nu mai are parte de favoarea lui Dumnezeu mai mult decît bisericile care sunt reprezentate ca fiind căzute și care au devenit locașuri ale dracilor, închisori ale oricărui duh necurat și închisori ale oricărei păsări necurate.**

[Apocalipsa 18:2] Cei care au avut ocazia de a auzi și primi adevărul și care s-au unit cu Biserica

Adventistă de Ziua a Șaptea, numindu-se popor al lui Dumnezeu păzitor al poruncilor, dar care nu au mai multă vitalitate și consacrare decât celelalte biserici, **vor primi plăgile lui Dumnezeu la fel de sigur ca și cei care se opun legii lui Dumnezeu.** Doar cei care sunt sfințiți prin adevăr vor face parte din familia regală în locașurile cerești unde Hristos s-a dus să le pregătească pentru cei care-L iubesc și țin poruncile Lui.” 19MR 176

“Noi trebuie să ne ridicăm ca popor și să curățim tabăra lui Israel. Imoralitate, intimitate nelegiuită și practici nesfinte pătrund între noi într-o mare măsură; iar slujitorii care se ocupă de lucruri sfinte sunt vinovați și ei de păcate în această privință. Ei poftesc nevestele celor apropiați și porunca a șaptea este călcată. **Noi suntem în pericolul de a deveni o soră a Babilonului căzut, în pericolul de a permite ca bisericile să devină corupte, pline de orice dughuri necurate, o închisoare a oricărei păsări necurate** [Apocalipsa 18:2]; vom scăpa noi de acest pericol dacă nu luăm măsuri hotărâte pentru a îndepărta aceste rele existente?” 21MR 380.1

Pasajele de mai sus au fost scrise cu mai bine de 100 de ani în urmă. S-a îmbunătățit starea pretinsului popor al lui Dumnezeu sau vedem cu ochii noștri că se întâmplă exact contrariul, sub atenta coordonare și priveghere a ierarhilor bisericești?

“Toți cei care pretind a fi adventiști de ziua a șaptea, și totuși continuă să trăiască în păcat, sunt **mincinoși în ochii lui Dumnezeu.** [comparați cu Apocalipsa 2:2,9 și 3:9] Purtarea lor păcătoasă se opune lucrării lui Dumnezeu. Ei îi conduc și pe alții să păcătuiească. Solia lui Dumnezeu către fiecare membru din bisericile noastre este aceasta: “Croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai de grabă să fie vindecat. Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentruca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă turburare, și mulți să fie întinați de ea. Vegheați să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca Esau, care pentru o mâncare și-a vândut dreptul de întâi născut. Știți că mai pe urmă, când a vrut să capete binecuvântarea n'a fost primit; pentrucă, măcar că o cerea cu lacrimi, n'a putut s'o schimbe.” [Evrei 12:13-17].” 19MR 177

“Frate Haskell, mărturia noastră trebuie să fie limpede – nu trebuie să fie văruită. Păcate grave sunt îngăduite în mijlocul nostru, și dacă nu va avea loc o trezire așa cum nu s-a mai văzut de multă vreme, care să convingă și să convertească pe prețișii păzitori ai Sabatului, ei vor muri în păcatele lor. Pedepsa Sodomei și a Gomorei va fi ușoară în comparație cu pedepsirea celor care au avut parte de multă lumină și ocazii prețioase, dar care în gândurile și practicile lor au fost firești și corupți și nu și-au curățit sufletele prin ascultarea de adevăr. {12MR 332.2}

...

Acum, ar putea aceia care au în spate ani de experiență dar care nu-L cunosc pe Dumnezeu și pe Iisus Hristos pe care L-a trimis, să meargă ca reprezentanți ai lui Iisus Hristos? Aceștia nu vor influența niciodată în bine alte minți; ei nu au crescut la statura deplină de bărbați și femei în Hristos. Ei doar poartă numele de creștini dar nu sunt potriviți pentru lucrarea lui Dumnezeu, și nu vor fi niciodată dacă nu se nasc din nou și învață ABC-ul adevăratei religii a lui Iisus Hristos. Există puțină speranță în direcția aceasta: **Luați pe tineri și pe tinere, și așezați-i acolo unde vor veni cât mai puțin posibil în contact cu bisericile noastre, pentru ca nivelul scăzut de evlavie din zilele noastre să nu le modeleze ideile despre ce înseamnă să fii creștin.**” {12MR 333.1} Letter 16f, 1892. (Written to S. N. Haskell, May 9, 1892, from Preston, Melbourne, Australia.)

“Domnul Iisus va avea întotdeauna un popor ales care Îl slujește. Când poporul evreu L-a respins pe Hristos, Prințul vieții, El a luat de la ei Împărăția lui Dumnezeu și a dat-o Neamurilor. Dumnezeu va continua să lucreze pe baza acestui principiu cu fiecare ramură a lucrării Sale. **Când o biserică se dovedește a fi necredincioasă Cuvântului Domnului, oricare ar fi poziția ei, oricât de înaltă și sfântă i-ar fi chemarea, Domnul nu mai poate lucra cu ea. Alții sunt aleși să poarte**

responsabilități importante.” 14MR 102

”În tot ceea ce am afirmat la Mineapolis am avut convingerea că în biserici trebuie să aibă loc o reformațiune. Trebuie să se facă reforme pentru ca slăbiciunea și orbirea spirituală să cuprindă poporul care a fost binecuvântat cu mare lumină, ocazii prețioase și privilegii. Ca reformatori ei au trebuit să iasă din bisericile diferitelor denominațiuni, dar acum se comportă la fel ca acele biserici. **Am sperat că nu va mai fi nevoie de o altă ieșire.”** 11MR 229

Dar cum rămâne cu bine cunoscutul citat care spune că biserica pare să cadă dar nu va cădea? Haideți să privim cu atenție la acest citat și să vedem ce ne spune:

”Noi trebuie să fim pregătiți și să așteptăm ordine de la Dumnezeu. Națiunile vor fi tulburate. Se va retrage orice sprijin pentru cei care înalță standardul neprihănirii divine, singurul test al caracterului. Și totii cei care nu se vor pleca în fața decretului consiliilor naționale și nu vor asculta de **legile naționale care înalță sabbatul instituit de omul fărădelegii**, pentru a disprețui ziua sfântă a lui Dumnezeu, vor avea de-a face nu doar cu puterea opresivă a papalității, ci și cu cea a lumii protestante, chipul fiarei.

Satana va face minuni pentru a înșela, va proclama că are puterea supremă. **Biserica poate părea că e gata să cadă, dar nu cade. Ea rămâne, în timp ce păcătoșii din Sion sunt cernuți** – pleava este separată de grâul prețios. Acesta este un proces teribil, dar trebuie să aibă loc. Doar cei care au biruit prin sângele Mielului și cuvântul mărturisirii lor vor fi găsiți credincioși și adevărați, fără vreo pată a păcatului, fără viclenie în gurile lor. Trebuie să fim lipsiți de autoîndreptățire și îmbrăcați în neprihănirea lui Hristos.” 2SM 380

Așa cum se poate observa, pasajul vorbește despre timpul de după darea decretului duminical, când cei credincioși vor fi persecutați. Conceptul de biserică e folosit în acest pasaj așa cum este definit de Biblie și alte pasaje inspirate (vezi începutul acestui articol), și nu în sensul unei structuri organizatorice, nu în sens denominațional. Biserica lui Dumnezeu despre care se vorbește în pasaj, este formată din biruitori, oameni care au biruit păcatul, cu ajutor divin, oameni care au biruit fiara și chipul fiarei, oameni care au ascultat chemarea din Apocalipsa 18:1-4 și care au ieșit din Babilon, care s-au depărtat de fărădelege.

Dacă cernerea ar fi un proces condus de oameni, în structurile unei biserici vizibile, având în vedere că cei neconvertiți și nepregătiți pentru Cer sunt majoritari procentual (după cum se poate vedea în pasajul de mai jos), i-ar îndepărta tocmai pe cei care sunt credincioși chemării divine (fapt care se și întâmplă astăzi). Cernerea finală, despre care vorbește pasajul, va fi făcută prin focul persecuției.

”O declarație solemnă, pe care o fac pentru biserică, este aceea că **nici măcar unul din douăzeci de membri [mai puțin de 5%], ale căror nume sunt înscrise în registrul bisericii, nu este pregătit să-și încheie istoria vieții pe acest pământ și că va fi la fel de lipsit de Dumnezeu și de speranță în lume ca și păcătoșii de rând**”. — Christian Service, 41 (1905). LDE 172

BISERICA DIN PUSTIE

Ori de câte ori apostazia a fost universală, cei credincioși au făcut parte din ceea ce Biblia numește ”biserica din pustie”. (Apocalipsa 12:6) Exemplul cel mai citat este cel din perioada de persecuție papală, dar același fenomen a avut loc și pe timpul lui Ilie, Ioan Botezătorul și Iisus.

”Credința care timp de veacuri a fost ținută și învățată de către creștinii valdenzi era în contrast evident cu învățăturile rătăcite impuse de Roma. Credința lor religioasă era întemeiată pe Cuvântul scris al lui Dumnezeu, adevăratul sistem al creștinismului. Dar țărani umili, în ascunzătorile lor neștiute, alungați de lume și legați de truda zilnică în mijlocul turmelor și viilor lor, n-au ajuns prin ei înșiși să cunoască adevărul în opoziție cu dogmele și rătăcirile bisericii apostaziate. Credința lor nu era primită de curând. Credința lor era o moștenire de la părinți. Ei se luptau pentru credința bisericii apostolice — „credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna”. (Iuda 3). **Biserica din pustie**, și nu ierarhia mândră întronată în marea capitală a lumii, era **biserica adevărată a lui**

Hristos, păstrătoarea comorilor adevărului pe care Dumnezeu îl încredințase poporului Său pentru a fi dat lumii.

Printre cauzele principale care au dus la **despărțirea bisericii adevărate de Roma**, a fost ura acesteia din urmă față de Sabatul biblic. Așa cum era prevestit în profetie, puterea papală a aruncat adevărul la pământ.” TV 64

“Delegații i-au sfătuit pe membrii consiliului să continue a rămâne în biserică, fără care, au declarat ei, nu există mântuire. **Zwingli** a răspuns: „Această acuzație să nu vă intimideze. **Temelia bisericii** este aceeași Stâncă, același **Hristos** care i-a pus lui Petru acest nume pentru că L-a mărturisit cu credincioșie. **În orice popor, oricine crede din toată inima în Domnul Isus este primit de Dumnezeu. Iată, în adevăr, biserica în afara căreia nimeni nu poate fi mântuit.**” (D’Aubigne, ed. londoneză, b.8, cap.11). Ca urmare a acestei conferințe, unul dintre delegații episcopului a primit credința reformată.”TV 181

“Ca membri ai bisericii anglicane, ei erau legați puternic de formele ei de închinare, dar Domnul le prezenta în Cuvântul Său un ideal mai înalt. Duhul Sfânt îi îndemna să-L predice pe Hristos și pe El răstignit. Puterea Celui Preaînalt însoțea lucrarea lor. Mii de oameni se convingeau și se converteau cu adevărat. **Și era necesar ca aceste oi să fie păzite de lupii răpitori.** Wesley nu se gândea niciodată să întemeieze o denominațiune nouă, ci i-a organizat într-o asociație care se numea Uniunea Metodistă”. TV 257

“Însă, au fost unii care au refuzat să se supună autorității papei sau prelatului. Ei s-au hotărât să păstreze credincioșia față de Dumnezeu și să păstreze curăția și simplitatea credinței lor. **S-a produs o despărțire. Aceia care au rămas la vechea credință s-au retras;** unii, părăsind Alpii natali, au ridicat steagul adevărului în țări străine; alții s-au retras în văile singuratice și în fortărețe stâncoase ale munților și acolo și-au păstrat libertatea de a se închina lui Dumnezeu.” TV 64

Făgăduințe prețioase pentru vremuri dificile:

Apocalipsa 3:21 „Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.”

Apocalipsa 12:11 “ Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.”

Apocalipsa 15:2 “ și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruatorii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei.”

Apocalipsa 17:14 “Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, care sunt cu El, de asemenea îi vor birui.”

Ioan 16:20 “Adevărat, adevărat vă spun că, voi veți plânge și, vă veți tângui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.”

Ioan 16:33 “V'am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”